

Posudek na diplomovou práci

Mongolská kinematografie v letech 1936 – 1991

Praha 2009, 198 str. + 42 str. příloh

Arevik Chačatrjan

Předkládaná rozsáhlá práce mapuje vývoj mongolské kinematografie od jejích počátků do současnosti (nezahrnuje pouze období několika posledních let), přináší úplný seznam celovečerních filmů, komentář k jejich jednotlivým významným žánrovým zástupcům a seznam většiny filmů dokumentárních.

Práce je přehledně rozčleněna do čtyř kapitol s úvodem a závěrem, do příloh autorka zařadila také chronologický přehled historických událostí, které podbarvovaly vývoj filmu. Některé události zdánlivě s filmem nesouvisí, ale jejich kuriozita mohla měnit aktuální výběr filmových témat (např. devadesátá léta rozšíření viru HIV, návštěva amerického prezidenta B. Clintona, amerického herce Richarda Gere, epidemie cholery, velká sucha apod.).

Po vyčerpávající první kapitole, která přináší bohatý informační materiál o jednotlivých obdobích mongolské filmové produkce, následuje kapitola o výrazné postavě mongolského filmu – režisérovi, scénáristovi a filmovém vědci G. Džigdžidsürenovi. Autorka prokázala dobrou znalost mongolštiny i schopnost samostatné terénní práce v Mongolsku. Kapitulu oživuje velmi zajímavý a dokumentačně cenný rozhovor s tímto významným mužem. Ve třetí kapitole se podrobně seznamujeme s obsahy významných filmů jednotlivých žánrů, jejichž stanovení bylo velmi těžkou úlohou, se kterou se Arevik Chačatrjan dokázala dobře vypořádat. Této kapitole se dá pouze vytknout možná příliš podrobný popis dějů filmů na úkor vlastního uměleckého názoru autorky. Ten ostatně stručně, ale výstižně formuluje již v úvodu a především závěru práce.

Čtvrtá kapitola je poněkud jiná svým zpracováním, tvoří ji chronologické a abecední přehledy celovečerních a dokumentárních filmů. Obrovské množství informací prozrazuje těžkou mravenčí práci, kterou autorka musela vynaložit na sehnání adekvátních materiálů v Mongolsku i u nás. Bohužel musím vytknout jistou neshodu v avizování jmenného rejstříku na konci úvodu (str. 5) a v jeho konečné absenci. S lítostí musím konstatovat, že se často objevují gramatické chyby a překlepy, a to především v závěru práce (např. nedokončená věta ve druhém odstavci,

str.190). Vzhledem k tomu, že český jazyk není mateřským jazykem autorky, nelze tato nedopatření hodnotit přísně.

V celku se jedná o průkopnickou práci, jak v oblasti české mongolistiky, tak i v samotné mongolské kinematografii, má značnou informační hodnotu i pro filmové vědce. Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím výborně.

V Praze dne 31.1.2009

Alena Oberfalzerová
vedoucí práce